

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

385.5

Szerző:

Cím:

Pesti éjjel

Hely

Idő

"1919"

Forrás:

Az Est

Személy

Bp

(Helv)

1919. x. 23

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

— Pesti éjjel. Mit jelentettek ezek a szavak azelőtt! Kivilágítást, zenés forgatagot, artisztikus táncokat, jó kedvet. Szomorú ma a pesti utca, éjjel. Féltenegy körül már siet mindenki haza, a ki elmaradt estére és néhány perccel a záróra előtt kihalt a város. Egy-két kávéház tükrös ablakán átsárgállik az égve felejtett villamoskörte, a melynek fénye mellett takarító-asszonyok sepernek a gulákba rakott asztalok alatt. A gyalogjárón nem jár senki, a kocsin néha végigzörög egy elmaradt konflis; utast nem vesz fel, csak ha arra igyekszik, a merre ő, többnyire a külső Józsefváros felé. Éjfél után csendes és sötét minden. A városon két pompás automobil suhan végig. Mikor elérték céljukat, egy előre meghatározott utcát, megállnak minden ház előtt, kis csapat száll ki belőlük, civilek, egyenruhások, becsengetnek a házba, vallatóra fogják a házmestereket. A rendőrség. Gonosztevőt keres, a ki a törvény elől rejtőzött el.

A pályaudvar előtt hatalmas krumplis zsákokon elnyulva, rongyokba bebugyolálva alszanak a hajnali vonat utasai, benn az előcsarnokban az ácsorgók tömegében valósággal meleg van, csak az éjjeli portás táncol topogva

A pályaudvar kiskertjében stráfkocsik várják a zsufolt vonatokat, a villamos végállomáson omnibuszok sorakoznak: hat-nyolc, emeletes társaskocsi, hogy a vonat érkezése után elszállítsa az érkezőket. Az egyik a Váci-köruton megy, a másik az Erzsébet-köruton, a harmadik a Podmaniczky-utcán és a Sziv-utcán, minden utas tíz koronát fizet, a podgyászát is felteheti. A kocsis magasan ül a bakon, politizál, a kalauz lenn áll a földön s felbeszél hozzá. Udvariasok, kedvesek, a szomorú pesti éjjelben könnyebben megtalálják az emberek egymást. Bérkocsi is van, egyfogatu, kétfogatu, a románok hivatálból rendelték ki minden vonathoz nyolc-tíz bérkocsit.

Benn az üveges csarnokban halálos némaság. Az aradi, a szegedi, a debreceni vonatok délután helyett csak a kora reggeli órákban fognak megérkezni.

Az irodában a villamoskörtek fényében olvas az inspekciós tisztviselő. Messziről elnyújtott hosszú füttyülés hallatszik. A munkások egy tehervonatot raknak ki. Reggel felé rekedt kis jelzőharang szólal meg: jön a szegedi vonat. Messziről egy lámpa imbolygó fénye látszik. Jön a vonat.

A lokomotív két lámpája közül csak az egyik ég, félszemű a lokomotív, a háború rokkantja. A régi érkezések méltóságteljes simaságából és hangtalan eleganciájából nem ma-

radt semmi. Szuszogva közeledik és fáradtan megáll, nyolc órát késett. Piros fezes spáhi katonák szállnak le elsőnek, utánuk elegáns francia tisztek, öves khaki felöltőben, négyen, hatan, sokan, azután az utasok népes serege, összekötözött barna pappendekli skatulyákkal, kosarakkal, a melyeknek nem jár a zárja, hátizsákokkal, a melyekből egy-két eleven liba nyújtogatja a nyakát.

A hordárok kis targoncáikkal váganak utat maguknak. Tíz perc alatt lebonyolódik az érkezés eleven forgalma. A kocsikat szétkapkodják, az omnibuszok megtelnek és eldöcögnek, csendes lesz a pályaudvar, várja a következő vonatot, a mely már tíz órát késik. Az utcán, táskáját cipelve, igyekszik hazafelé egy-egy magános utas.

pest főváros házi nyomdája 1919.